

sagen for dette Erhverv maa dog være, at det erholder Varerne til Priser, som levner en sikker Avance.

At det kan blive nødvendigt af Hensyn til Konsumenterne at rationere Kødet i Lighed med Flæsket forekommer ikke mig at være det afgørende i Sagen.

Naar der fra Forhandlernes Side gøres gældende, at man, ved en Ordning som denne, vil drive al Kødhandel over til Slagterierne, da kan jeg aldeles ikke se Rigtigheden heraf, thi det maa forudsættes, at Slagterierne ikke uden ministeriel Til-ladelse opretter nye Kødudsalg, og Kødet vil saaledes komme i Handelen ganske paa samme Maade som tidligere.

I øvrigt kan Slagtningen jo foregaa paa et hvilket som helst offentligt Slagtehus. Priserne paa Affaldsprodukter kan i de kommende Maaneder blive meget varierende, ogsaa af denne Grund vil den her foreslaaede Ordning være at foretrække.

Kan Regering og Rigsdag enes om en Kødordning, der hviler paa det Grundlag, at Priserne til Producenterne stadig staar i *noje* Forhold til, hvad Konsumenterne skal betale, og man i øvrigt enes om disse Priser med Landbrugets Repræsentanter, er det min Formening, at der samtidig skabes sunde og rolige Forhold ogsaa overfor Kødforhandlerne. Det maa ligeledes være nødvendigt, at der træffes regulerende Foranstaltninger overfor Fabrikanterne, hvorved disse erholder Kød i Forhold til *tidligere* Forbrug.

Det Kød, som for Tiden anvendes til Pølser og Konserves, er gennemgaaende ikke den Kvalitet, som tidligere benyttedes. Nu anvendes saa at sige udelukkende *fede* Kreaturer, d. v. s. Kød, som jeg formener burde komme Befolkningen til gode som „Kød“, ikke som „Pølser“, og jeg vil finde det heldigt, om man ved den kommende Kødordning tog noget Hensyn til dette Forhold, og fortrinnsvis tildelte Fabrikanterne bl. a. Tyre.

At skabe rolige Forhold derved, at man fastsætter bestemte Priser for levende Kreaturer, naar man samtidig bibeholder Udsalgsmaksimalpriserne paa Kødet, vil efter de Erfaringer, jeg har høstet som Medlem af det ovennævnte Udvalg, være ugørligt.

Der er indenfor Kødforhandlerne, Fabrikanterne og Handelsmændene saa mange divergerende Interesser, saa det vil være umuligt at erholde rolige Forhold, uden der levnes Forhandlerne en ganske bestemt Fortjeneste.

Ved Fastsættelse af Maksimalpriser paa levende Kvæg vil det, naar samme skal have praktisk Betydning, være nødvendigt at klassificere Kreaturerne, før disse sælges til Forhandlerne, og det er min Overbevisning, at denne Klassificering vil forvolde langt større praktiske og administrative Vanskeligheder end Klassificeringen efter slagtet Vægt.

Jeg vil finde det heldigt, om man i Stedet for 3 havde 4 Kvaliteter Kød, idet der burde være en særlig Kvalitet for ekstra fede Stude og Kvier. Denne ekstra Vare maa da betales med en noget højere Pris end den derefter følgende Kvalitet, og vil muligvis kunne foranledige Producenterne til at tage noget mere Hensyn til Kvaliteten af de levende Kreaturer.

Endvidere burde der fastsættes Maksimalpriser paa Affaldsprodukterne.

For at sikre Københavns Befolkning det nødvendige Kvantum Kød og for at forebygge, at de bedste Kvaliteter forbeholdes Salg i Provinserne, vil jeg anse det for *ganske nødvendigt*, at der ydes Indsenderne et Tilskud til Dækning af Svind, Forsendelsesomkostninger og andre Udgifter i Københavns Flæskehale.

Bringes Grundlaget for den kommende Kødordning i Overensstemmelse med ovenstaaende Forslag, burde den nuværende Klassificering *skærpes betydeligt*, ligesom jeg vil anse det for nødvendigt, at der iværksættes en langt mere effektiv Kontrol overfor Forhandlerne med Hensyn til Overholdelse af Maksimalpriserne og øvrige i Kødordningen truffne Bestemmelser, særlig Udskæringsreglerne. *Publikum har meget vanskeligt ved selv at føre fornøden Kontrol hermed.*

Jeg er ikke blind for, at de øjeblikkelige Følger af den her foreslaaede Ordning i Lighed med en hvilken som helst anden regulerende Bestemmelse kan medføre, at der straks fremkommer for faa Kreaturer til Hjemmemarkedets Forsyning, men jeg er paa den anden Side overbevist om, at Producenterne hurtigt vil indse, at denne Ordning er den eneste, som kan virke tilfredsstillende overfor alle Parter, og som formentlig ogsaa kan gennemføres saaledes, at Byrderne for Statskassen ikke vedblivende øges.